

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (deseto vijeće)

10. studenoga 2021.*

„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašenje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje ploču za građevinarstvo – Raniji dizajn koji prikazuje ploču za bukobran – Razlog ništavosti – Nedostatak individualnog karaktera – Dotični sektor – Upućeni korisnik – Stupanj slobode dizajnera – Nepostojanje različitog ukupnog dojma – Relevantnost proizvoda koji su stvarno stavljeni na tržište – Članak 6. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002”

U predmetu T-193/20,

Eternit, sa sjedištem u Capelleu-au-Bois (Belgija), koji zastupaju J. Muyltermans i P. Maeyaert, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju J. Ivanauskas i V. Ruzek, u svojstvu agenata,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Eternit Österreich GmbH, sa sjedištem u Vöcklabrucku (Austrija), koji zastupa M. Prohaska-Marchried, odvjetnik,

povodom tužbe protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. veljače 2020. (predmet R 1661/2018-3) koja se odnosi na postupak za proglašenje dizajna ništavim između društava Eternit Österreich i Eternit,

OPĆI SUD (deseto vijeće),

u sastavu: A. Kornezov (izvjestitelj), predsjednik, E. Buttigieg i G. Hesse, suci,

tajnik: J. Pichon, administratorica,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 10. travnja 2020.,

* Jezik postupka: engleski

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 17. kolovoza 2020.,

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 21. kolovoza 2020.,

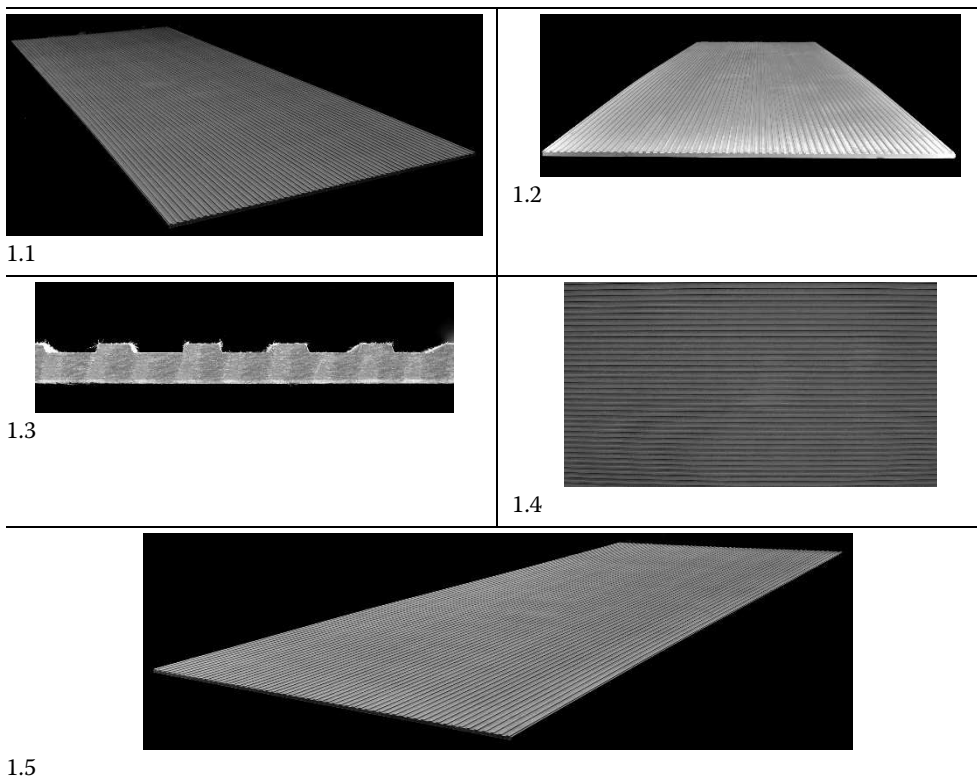
nakon rasprave održane 21. travnja 2021.,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelj, društvo Eternit, nositelj je dizajna Zajednice podnesenog 15. rujna 2014. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.) i registriranog pod brojem 2538140-0001.
- 2 Oспоравани dizajn prikazan je na sljedeći način:

- 3 Proizvodi na koje se osporavani dizajn namjerava primijeniti pripadaju razredu 25.01 u smislu Sporazuma iz Locarna od 8. listopada 1968. o uspostavi međunarodne klasifikacije za industrijski dizajn, kako je izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu: „Ploče (građevinarstvo)”.

- 4 Društvo Eternit Österreich GmbH, intervenijent, podnijelo je 12. prosinca 2016. zahtjev za proglašenje osporavanog dizajna ništavim na temelju članka 52. Uredbe br. 6/2002.
- 5 Razlog istaknut u prilog zahtjevu za proglašenje ništavosti naveden je u članku 25. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člancima 4. do 8.
- 6 Intervenijent je u svojem zahtjevu za proglašenje dizajna ništavim osobito istaknuo da osporavani dizajn nije nov u smislu članka 5. Uredbe br. 6/2002, da nema individualni karakter u smislu članka 6. te uredbe i da su obilježja njegova izgleda isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom u smislu članka 8. stavka 1. iste uredbe.
- 7 Odjel za poništaje donio je 28. lipnja 2018. odluku kojom je, s jedne strane, zaključio da intervenijent nije dokazao da je osporavani dizajn obuhvaćen isključenjem zaštite iz članka 8. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 i, s druge strane, proglasio osporavani dizajn ništavim na temelju toga što nema individualni karakter u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 u odnosu na dizajn koji je bio otkriven 4. ožujka 2013., odnosno prije datuma podnošenja prijave za registraciju osporavanog dizajna, u brošuri koja se zove *Lärmschutz* za ploče vrste „bukobran“, dostupne na internetskoj stranici <http://www.rieder.at>, i koji je bio prikazan kako slijedi:

- 8 Tužitelj je 23. kolovoza 2018. podnio EUIPO-u žalbu protiv odluke Odjela za poništaje na temelju članka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002.
- 9 Odlukom od 5. veljače 2020. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu zaključivši da osporavani dizajn nema individualni karakter u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 jer je za upućenog korisnika općenito sličan ranijem dizajnu.

Zahtjevi stranaka

- 10 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
  - poništi pobijanu odluku;
  - naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.
- 11 EUIPO i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:
  - odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 12 U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6. Taj se tužbeni razlog sastoji od triju dijelova, koji se temelje na pogreškama u ocjeni koje je žalbeno vijeće počinilo, kao prvo, u definicijama dotičnog sektora i upućenog korisnika, kao drugo, u određivanju stupnja slobode dizajnera u navedenom sektoru i, kao treće, u zaključku o ukupnom dojmu koji ostavljaju suprotstavljeni dizajni.
- 13 Najprije valja istaknuti da je žalbeno vijeće u točki 15. pobijane odluke navelo da je raniji dizajn bio učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju osporavanog dizajna, u smislu članka 7. stavka 1. Uredbe br. 6/2002. Stranke nisu osporile tu tvrdnju. Stoga valja ocijeniti ima li osporavani dizajn individualni karakter u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 s obzirom na raniji dizajn.

Prvi dio, koji se odnosi na definicije dotičnog sektora i upućenog korisnika

- 14 U točki 18. pobijane odluke žalbeno vijeće istaknulo je da su suprotstavljeni dizajni bili ploče koje se koriste u građevinskom sektoru. Stoga, neovisno o tome treba li te vrste ploča kvalificirati kao „bukobrane”, kao što je to tužitelj istaknuo za raniji dizajn, ili kao „vlaknaste fasadne ploče za zgrade”, kao što je to, prema tužiteljevu mišljenju, konkretno slučaj s osporavanim dizajnom, oni prikazuju isti vanjski dio proizvoda, odnosno ploču za građevinarstvo. Osim toga, žalbeno vijeće istaknulo je da se, u skladu s člankom 10. stavkom 1. Uredbe br. 6/2002, zaštita koju daje dizajn Zajednice odnosi na „bilo koji dizajn” koji na upućenog korisnika ne ostavlja drukčiji ukupan dojam i da slijedom toga zaštita dizajna ne ovisi o prirodi proizvoda u koji je dizajn ugrađen ili na koji je primijenjen. Taj je zaključak temeljilo na presudi od 21. rujna 2017., Easy Sanitary Solutions i EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P i C-405/15 P, EU:C:2017:720).
- 15 U točkama 19. do 21. pobijane odluke žalbeno vijeće smatralo je da je upućeni korisnik iz članka 6. Uredbe br. 6/2002 u ovom slučaju stručnjak iz građevinskog sektora, primjerice građevinar, agent za nekretnine ili arhitekt. Taj stručnjak ima određeno znanje o različitim pločama za građevinarstvo i pokazuje relativno visok stupanj pažnje. Žalbeno vijeće u tom je pogledu pojasnilo da kategorizacija sektora na koji se odnosi osporavani dizajn, koju zagovara tužitelj, kao „vlaknaste fasadne ploče za zgrade” nema znatan utjecaj na definiciju upućenog korisnika.
- 16 Tužitelj smatra da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava time što nije preciznije definiralo dotični sektor i upućenog korisnika. Prema njegovu mišljenju, sektor na koji se odnosi osporavani dizajn trebalo bi ograničiti na sektor „fasadnih ploča za zgrade”, koji ima vrlo posebna obilježja, a ne na sektor ploča za građevinarstvo općenito. Upućeni korisnik tada bi bio onaj „fasadnih ploča za zgrade”, koji obično izravno uspoređuje predmetne dizajne čitajući časopise i internetske stranice ili pregledavajući proizvode ili uzorke na prodajnim mjestima.
- 17 Osim toga, tužitelj smatra da se zaključci iz presude od 21. rujna 2017., Easy Sanitary Solutions i EUIPO/Group Nivelles (C-361/15 P i C-405/15 P, EU:C:2017:720) primjenjuju samo na izraz „dotični sektor” iz članka 7. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, tako da ih treba shvatiti na način da oni upućuju na to da nije potrebno da upućeni korisnik proizvoda u koji je osporavani dizajn ugrađen ili na koji je primijenjen poznaje raniji dizajn jer je potonji ugrađen u proizvod iz različitog industrijskog sektora od onoga na koji se odnosi osporavani dizajn koji je primijenjen na takav proizvod. Međutim, ako treba uzeti u obzir sve dizajne, uključujući one koji pripadaju različitim sektorima, kako bi se ispitao individualni karakter osporavanog dizajna, to bi uzimanje u obzir

bilo relevantno samo u okviru četvrte i posljednje faze analize, odnosno u okviru analize koja se odnosi na usporedbu ukupnih dojmova suprotstavljenih dizajna. Nasuprot tomu, prve tri faze analize, koje se odnose na utvrđivanje dotičnog sektora, upućenog korisnika i stupnja slobode dizajnera u tom sektoru, trebaju se provesti samo u odnosu na osporavani dizajn. Osim toga, navedenom se presudom omogućuje ili čak nalaže uzimanje u obzir proizvoda koji su stvarno stavljeni na tržište u koje je osporavani dizajn ugrađen ili na koje se treba primijeniti.

- 18 EUIPO i intervenijent osporavaju tužiteljeve argumente.

Primjenjiva načela

- 19 Uvodno, s obzirom na različite argumente stranaka u tom pogledu, valja pojasniti analitički okvir ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002. Osobito valja pojasniti trebaju li se dotični sektor, upućeni korisnik i stupanj slobode dizajnera definirati samo u odnosu na osporavani dizajn. Osim toga, važno je pojasniti jesu li proizvodi koji su stvarno stavljeni na tržište u koje su suprotstavljeni dizajni ugrađeni ili na koje su primijenjeni relevantni u okviru ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna.
- 20 Kao prvo, što se tiče analitičkog okvira ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002, valja podsjetiti na to da članak 6. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 6/2002 predviđa, među ostalim, da se smatra da registrirani dizajn Zajednice ima individualan karakter ako se ukupan dojam koji ostavlja na upućenog korisnika razlikuje od ukupnog dojma koji na takvog korisnika ostavlja bilo koji dizajn koji je bio učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju. Članak 6. stavak 2. Uredbe br. 6/2002 pojašnjava da se pri ocjeni individualnog karaktera dizajna mora uzeti u obzir stupanj slobode koju je imao dizajner u razvoju dizajna.
- 21 Ocjena individualnog karaktera osporavanog dizajna u smislu gore navedene odredbe, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, u biti se provodi ispitivanjem u četiri faze. To se ispitivanje sastoji od određivanja, kao prvo, sektora proizvoda u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koje se dizajn namjerava primijeniti, kao drugo, upućenog korisnika navedenih proizvoda prema njihovoj svrsi i, u vezi s tim upućenim korisnikom, stupnja poznavanja ranijih dizajna i stupnja pažnje na sličnosti i razlike pri usporedbi dizajna, kao treće, određivanja stupnja slobode dizajnera prilikom razvoja dizajna i, kao četvrto, imajući to u vidu, rezultata usporedbe, po mogućnosti neposredne, ukupnih dojmova koje na upućenog korisnika ostavljaju osporavani dizajn i bilo koji raniji dizajn otkriven javnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 13. lipnja 2019., *Visi/one/EUIPO – EasyFix* (Informativna ploča za vozila), T-74/18, EU:T:2019:417, t. 66. i navedenu sudsku praksu).
- 22 Valja pojasniti da, iako prva faza analize, odnosno utvrđivanje sektora proizvoda u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koje se namjerava primijeniti, ne proizlazi izričito iz teksta članka 6. stavka 1. Uredbe br. 6/2002, ta je faza u stvarnosti nužan preduvjet za definiranje upućenog korisnika i slobode dizajnera, pri čemu su potonji pojmovi izričito spomenuti u članku 6. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 6/2002. U tom pogledu, Opći sud već je imao priliku istaknuti da identifikacija proizvoda na koji se odnosi predmetni dizajn omogućuje da se utvrdi upućeni korisnik i stupanj slobode dizajnera u razvoju dizajna (presude od 18. ožujka 2010., *Grupo Promer Mon Graphic/OHIM – PepsiCo* (Prikaz kružnog promotivnog artikla), T-9/07, EU:T:2010:96, t. 56. i od 21. lipnja 2018., *Haverkamp IP/EUIPO – Sissel* (Otiráč), T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, t. 39.).

- 23 Kao drugo, kad je riječ o pitanju u kojoj fazi ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002 treba uzeti u obzir svaki od suprotstavljenih dizajna, valja naglasiti da je, s obzirom na to da je predmet ocjene na temelju članka 6. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 25. stavkom 1. točkom (b), individualni karakter osporavanog dizajna, logično je utvrditi dotični sektor, upućenog korisnika i stupanj slobode dizajnera u razvoju dizajna u pogledu proizvoda u koje se osporavani dizajn namjerava ugraditi ili na koje se namjerava primijeniti.
- 24 Naime, iz uvodne izjave 14. Uredbe br. 6/2002 proizlazi da se procjena o tome ima li određeni dizajn individualni karakter treba temeljiti na tome razlikuje li se ukupan dojam ostavljen na upućenog korisnika koji promatra dizajn jasno od ukupnog dojma koji na njega ostavlja skupnost postojećih dizajna, uzimajući u obzir prirodu proizvoda na koji je „dizajn” primijenjen ili u kojem je „on” sadržan, a posebno industrijski sektor kojemu „on” pripada i stupanj slobode dizajnera u razvoju „dizajna”. Upućivanje u jednini na „dizajn” kako bi se utvrdio industrijski sektor kojem „on” pripada i stupanj slobode dizajnera u njegovu razvoju, za razliku od upotrebe pojma „skupnost postojećih dizajna”, koji obuhvaća mnoštvo postojećih dizajna, jasno upućuje na to da samo u odnosu na dizajn čiji je individualni karakter ocijenjen, u ovom slučaju osporavani dizajn, moraju biti provedene prve tri faze analize, odnosno one koje se odnose na utvrđivanje dotičnog sektora, upućenog korisnika i slobodu dizajnera.
- 25 Nasuprot tomu, raniji dizajn ne uzima se u obzir prilikom ispitivanja prvih triju faza ocjene navedene u točki 21. ove presude. Naime, individualni karakter osporavanog dizajna može se uništiti ranijim dizajnom koji je namijenjen primjeni na proizvodima iz sektora koji je potpuno različit od onoga kojem pripadaju proizvodi na koje se odnosi osporavani dizajn. Stoga iz teksta članka 7. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 6/2002 proizlazi da ta odredba postojanje otkrivanja javnosti čini ovisnim samo o činjeničnim načinima tog otkrivanja, a ne o proizvodu u koji se taj dizajn namjerava ugraditi ili na koji se namjerava primijeniti (presuda od 21. rujna 2017., *Easy Sanitary Solutions i EUIPO/Group Nivelles*, C-361/15 P i C-405/15 P, EU:C:2017:720, t. 99.). Sud je pojasnio da ništa u tom članku ne omogućuje zaključak da je potrebno da upućeni korisnik proizvoda u koji je osporavani dizajn ugrađen ili na koji se on primjenjuje poznaje raniji dizajn kada je potonji ugrađen u proizvod industrijskog sektora koji je različit od onoga na koji se odnosi osporavani dizajn ili koji se primjenjuje na takav proizvod (presuda od 21. rujna 2017., *Easy Sanitary Solutions i EUIPO/Group Nivelles*, C-361/15 P i C-405/15 P, EU:C:2017:720, t. 131.). Prema tome, budući da raniji dizajn može pripadati potpuno različitom sektoru, koji karakteriziraju drukčiji upućeni korisnik i drukčija sloboda dizajnera, on nije relevantan za utvrđivanje dotičnog sektora na koji se odnosi osporavani dizajn, njegov upućeni korisnik i sloboda njegova dizajnera.
- 26 Tužitelj stoga opravdano tvrdi da se prve tri faze analize provode samo u odnosu na osporavani dizajn, što, uostalom, EUIPO također priznaje.
- 27 Što se tiče četvrte i posljednje faze ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna, valja uzeti u obzir kako osporavani dizajn tako i raniji dizajn. Naime, kao što je to navedeno u točki 21. ove presude, ta faza sastoji se od usporedbe ukupnih dojmova koje ostavljaju suprotstavljeni dizajni, što podrazumijeva uzimanje u obzir svakog od njih.

- 28 Kao treće, što se tiče pitanja jesu li proizvodi koji su stvarno stavljeni na tržište u koje su ugrađeni ili na koje su primijenjeni suprotstavljeni dizajni relevantni u okviru ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna u smislu članka 6. Uredbe br. 6/2002, valja utvrditi, kao što to pravilno ističe tužitelj, da sudska praksa pod određenim uvjetima priznaje mogućnost uzimanja u obzir proizvoda koji su stvarno stavljeni na tržište na koje se odnose suprotstavljeni dizajni.
- 29 Naime, prema sudskoj praksi, prilikom ocjene ukupnog dojma predmetnih dizajna nije pogrešno uzeti u obzir proizvode koji su stvarno stavljeni na tržište i koji odgovaraju tim dizajnima (vidjeti u tom smislu presude od 20. listopada 2011., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, t. 73. i od 29. travnja 2020., Bergslagernas Järnvaru/EUIPO – Scheppach Fabrikation von Holzbearbeitungsmaschinen (Alat za cijepanje drva), T-73/19, neobjavljenu, EU:T:2020:157, t. 39.).
- 30 Međutim, uzimanje u obzir, radi ilustracije prilikom usporedbe ukupnih dojmova, proizvoda koji su stvarno stavljeni na tržište vrijedi samo ako proizvodi odgovaraju dizajnima kako su registrirani (presude od 20. listopada 2011., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, t. 73. i 74. i od 6. lipnja 2019., Porsche/EUIPO – Autec (Motorna vozila), T-209/18, EU:T:2019:377, t. 76.).
- 31 Osim toga, valja podsjetiti na to da je, u skladu s člankom 3. točkom (a) Uredbe br. 6/2002, „dizajn” definiran kao „vanjski izgled proizvoda u cijelosti ili dijela proizvoda koji proizlazi iz njegovih obilježja, posebno crta, obrisa, boja, oblika, teksture i/ili materijala samoga proizvoda i/ili njegove ornamentacije”. Zaštita dizajna u smislu članka 4. stavka 1. Uredbe br. 6/2002 sastoji se stoga od zaštite vanjskog izgleda proizvoda. U tom pogledu iz uvodne izjave 12. Uredbe br. 6/2002 proizlazi da zaštita ne smije biti proširena na one sastavne dijelove proizvoda koji nisu vidljivi za vrijeme njegove uobičajene upotrebe niti na ona obilježja takvog dijela koja nisu vidljiva nakon što je on ugrađen (vidjeti u tom smislu presude od 9. rujna 2014., Biscuits Poult/OHIM – Banketbakkerij Merba (Keks), T-494/12, EU:T:2014:757, t. 22. do 24. i od 3. listopada 2014., Cezar/OHIM – Poli-Eco (Umetak), T-39/13, EU:T:2014:852, t. 40.).
- 32 Stoga, iako grafički ili fotografski prikaz predmetnog dizajna sam po sebi ne omogućuje da se utvrdi koji su njegovi aspekti vidljivi ili način na koji će dizajn biti vizualno prikazan, može se uzeti u obzir upravo u tu svrhu proizvode koji su stvarno stavljeni na tržište ili način njihove upotrebe.
- 33 Iz toga slijedi da se proizvodi koji su stvarno stavljeni na tržište na koje su primijenjeni ili u kojima su sadržani suprotstavljeni dizajni mogu uzeti u obzir samo u ilustrativne svrhe, radi utvrđivanja vizualnih aspekata navedenih dizajna. Međutim, takvo uzimanje u obzir dopušteno je samo pod uvjetom da proizvodi koji su stvarno stavljeni na tržište odgovaraju dizajnima kako su registrirani. Stoga se ne može uzeti u obzir proizvod koji je stvarno stavljen na tržište ako se dizajn koji je na njega primijenjen ili koji je u njemu sadržan razlikuje od dizajna kako je registriran ili ako ostavlja dojam obilježja koja ne proizlaze jasno iz grafičkog prikaza navedenog dizajna kako je registriran.
- 34 Prvi dio jedinog tužbenog razloga valja ispitati s obzirom na ta načela.

Dotični sektor

- 35 Kao što to proizlazi iz točke 21. ove presude, prva faza ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna sastoji se od utvrđivanja sektora proizvoda na koje se odnosi taj dizajn.

- 36 U tu svrhu valja uzeti u obzir naznaku proizvoda u koje se osporavani dizajn namjerava ugraditi ili na koje se namjerava primijeniti, kako je naveden u prijavi za registraciju. Naime, u skladu s člankom 36. stavkom 2. Uredbe br. 6/2002, prijava dizajna također sadržava naznaku proizvoda u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koje se dizajn namjerava primijeniti.
- 37 Valja također, ovisno o slučaju, uzeti u obzir i sam dizajn, u mjeri u kojoj se njime precizira priroda proizvoda, njegova namjena ili njegova funkcija. Naime, uzimanje u obzir samog dizajna može omogućiti identifikaciju proizvoda unutar šire kategorije proizvoda navedene prilikom registracije i, slijedom toga, stvarno utvrđivanje upućenog korisnika i stupnja slobode dizajnera u razvoju dizajna (presude od 18. ožujka 2010., Prikaz kružnog promotivnog artikla, T-9/07, EU:T:2010:96, t. 56. i od 21. lipnja 2018., Otirač, T-227/16, neobjavljena, EU:T:2018:370, t. 39.).
- 38 U ovom slučaju, kao prvo, iz opisa koji prati prijavu za registraciju osporavanog dizajna proizlazi da su proizvodi na koje se on odnosi bili opisani kao „ploče (građevinarstvo)” iz razreda 25.01 u smislu Sporazuma iz Locarna. Tužitelj je stoga sam odlučio da neće ograničiti registraciju osporavanog dizajna samo na fasadne ploče za zgrade. Naime, „ploče (građevinarstvo)” navedene u spomenutoj prijavi odnose se bez ograničenja na građevinski sektoru u širem smislu.
- 39 Kao drugo, što se tiče prikaza osporavanog dizajna, prikazanih u točki 2. ove presude, valja utvrditi da iz njih ne proizlaze ni priroda proizvoda u koje se dizajn namjerava ugraditi ili na koje se namjerava primijeniti ni njihova namjena ili funkcija. Naime, nijedan element navedenog dizajna ne upućuje na to da je on namijenjen primjeni samo na fasadnim pločama za zgrade i ni na jednoj drugoj ploči za građevinarstvo.
- 40 U tim je okolnostima žalbeno vijeće moglo smatrati a da pritom ne pogriješi da je dotični sektor sektor ploča za građevinarstvo.
- 41 Tužitelj nastoji dovesti u pitanje taj zaključak, inzistirajući u biti na činjenici da su proizvodi koje stavlja na tržište i na koje primjenjuje osporavani dizajn isključivo fasadne ploče za zgrade. Taj argument stoga počiva na pretpostavci prema kojoj sektor na koji se odnosi osporavani dizajn treba biti određen isključivo s obzirom na proizvode koji su stvarno stavljeni na tržište.
- 42 Međutim, ta se pretpostavka ne može prihvatiti. Naime, s jedne strane, takva pretpostavka ne počiva ni na jednoj odredbi Uredbe br. 6/2002. Štoviše, to bi imalo za posljedicu lišavanje svake relevantnosti podataka koji se obvezno moraju nalaziti u prijavi za registraciju, kako su navedeni u članku 36. stavku 2. Uredbe br. 6/2002, zamjenjujući ih podacima koji potječu iz trenutnog stanja na tržištu. Međutim, to se stanje po definiciji mijenja, s obzirom na to da se raspon proizvoda, kako su u stvarnosti stavljeni na tržište, može znatno mijenjati s vremenom zbog brojnih čimbenika, kao što su nositeljeva poslovna strategija, ponuda i potražnja ili pak uspjeh ili neuspjeh određenog proizvoda na tržištu.
- 43 S druge strane, ako, u skladu s načelima navedenima u točkama 29. do 33. ove presude, nije pogrešno uzeti u obzir proizvode koji su stvarno stavljeni na tržište, to je uzimanje u obzir dopušteno samo kao primjer radi utvrđivanja vizualnih aspekata predmetnog dizajna i pod uvjetom da navedeni proizvodi odgovaraju dizajnu kako je registriran. Stoga, ako ispitivanje osporavanog dizajna, kako je registriran, samo po sebi pokazuje da je riječ o posebnoj kategoriji unutar šire kategorije proizvoda navedene prilikom registracije, dopušteno je uzeti u obzir tu posebnu kategoriju (presuda od 18. ožujka 2010., Prikaz kružnog promotivnog artikla, T-9/07, EU:T:2010:96, t. 59. i 60.). Nasuprot tomu, ako iz samog ispitivanja osporavanog dizajna ne

proizlazi da on obuhvaća ograničeniju kategoriju proizvoda, kao u ovom slučaju, samo pozivanje na proizvode koji su stvarno stavljeni na tržište ne može dovesti do drukčijeg određivanja dotičnog sektora.

- 44 Osim toga, tužitelj pravilno primjećuje da se žalbeno vijeće prilikom definiranja dotičnog sektora u točkama 17. i 18. pobijane odluke pogrešno pozvalo kako na osporavani dizajn tako i na raniji dizajn. Međutim, kao što to proizlazi iz točaka 23. do 27. ove presude, u prvoj fazi analize valja se držati samo osporavanog dizajna, što, uostalom, EUIPO ne osporava.
- 45 Međutim, ta nepreciznost ne utječe na zakonitost pobijane odluke, s obzirom na to da je žalbeno vijeće pravilno definiralo dotični sektor za ispitivanje individualnog karaktera osporavanog dizajna, odnosno sektor ploča za građevinarstvo, kao što to proizlazi iz točaka 36. do 40. ove presude.
- 46 Stoga valja odbiti tužiteljeve argumente koji se odnose na definiciju sektora na koji se odnosi osporavani dizajn.

Upućeni korisnik

- 47 U skladu sa sudskom praksom, pojam upućenog korisnika treba shvatiti na način da se radi o pojmu koji se nalazi negdje između pojma prosječnog potrošača u području žigova – od kojeg se ne zahtijeva nikakvo posebno znanje te koji, načelno, ne provodi izravnu usporedbu između suprotstavljenih žigova – i pojma specijalista, stručnjaka koji raspolaže detaljnim tehničkim znanjem. Stoga se pojam upućenog korisnika može shvatiti kao da označava korisnika koji ne primjenjuje prosječnu pažnju, nego poseban oprez, bilo zbog osobnog iskustva ili opširnog poznavanja dotičnog sektora (presuda od 20. listopada 2011., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, t. 53.).
- 48 Osim toga, pojam upućenog korisnika, stvoren upravo za potrebe analize individualnog karaktera dizajna na temelju članka 6. Uredbe br. 6/2002, može se samo općenito odrediti, i to kao upućivanje na osobu koja ima uobičajena svojstva, a ne od slučaja do slučaja u odnosu na određenu upotrebu osporavanog dizajna (vidjeti po analogiji presudu od 6. lipnja 2019., Motorna vozila, T-209/18, EU:T:2019:377, t. 37.).
- 49 Što se tiče, preciznije, stupnja pažnje upućenog korisnika, iako on nije uobičajeno informirani, pažljivi i u razumnoj mjeri promišljeni prosječni korisnik koji dizajn doživljava kao cjelinu i ne upušta se u ispitivanje njegovih različitih detalja, nije također ni stručnjak odnosno specijalist koji bi bio sposoban u detalje primijetiti minimalne razlike koje bi mogle postojati između dizajna o kojima je riječ. Stoga obilježje „upućeni” sugerira da korisnik poznaje različite dizajne koji postoje u predmetnom sektoru, da raspolaže određenim stupnjem znanja u odnosu na obilježja koja ti dizajni uobičajeno sadržavaju i kao rezultat svojeg interesa za navedene proizvode pokazuje relativno visok stupanj pažnje kada se njima koristi, a nije riječ o dizajneru ili tehničkom stručnjaku (vidjeti presudu od 20. listopada 2011., PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, t. 59. i navedenu sudsku praksu).
- 50 U ovom slučaju, s obzirom na sudsku praksu navedenu u točkama 47. do 49. ove presude i s obzirom na to da je sektor na koji se odnosi osporavani dizajn sektor ploča za građevinarstvo, žalbeno vijeće moglo je pravilno smatrati da je upućeni korisnik bio stručnjak iz građevinskog sektora, primjerice građevinar, agent za nekretnine ili arhitekt, koji je imao određeno znanje o različitim pločama za građevinarstvo i pokazuje visok stupanj pažnje.

- 51 Tužiteljev argument kojim se upućenog korisnika želi definirati kao korisnika „fasadnih ploča za zgrade” stoga treba odbiti zbog istih razloga kao što su to oni izneseni u točkama 38. i 39. ove presude.
- 52 Osim toga, iako tužitelj smatra da dotični sektor treba odrediti ograničenije, kao sektor samo fasadnih ploča za zgrade, on, nasuprot tomu, ne ističe da tako definiran upućeni korisnik ima različit stupanj pažnje od stupnja pažnje stručnjaka iz građevinskog sektora.
- 53 Iz toga slijedi da je žalbeno vijeće moglo smatrati a da pritom ne počini pogrešku u ocjeni da je upućeni korisnik u ovom slučaju stručnjak iz građevinskog sektora, koji pokazuje visok stupanj pažnje.
- 54 S obzirom na prethodno navedeno, prvi dio jedinog tužbenog razloga valja odbiti kao neosnovan.

Drugi dio, koji se odnosi na stupanj slobode dizajnera osporavanog dizajna

- 55 Žalbeno vijeće je u točki 24. pobijane odluke smatralo da je sloboda dizajnera u razvoju ploča za građevinarstvo u određenoj mjeri ograničena činjenicom da su navedene ploče ispunjavale tehničku funkciju koja se sastoji od otpornosti na vremenske utjecaje ili su imale druga svojstva, primjerice akustička, otpornost na vatru i strukturna svojstva, zbog činjenice da ih je trebalo čvrsto pričvrstiti na zid, fasadu ili krov i zbog činjenice da su trebale popraviti estetiku zgrade. Međutim, dizajner ima znatan stupanj slobode u odnosu na vrste, oblike, boje i reljefne uzorke. Žalbeno vijeće je, osim toga, ocijenilo da tužitelj nije dokazao postojanje zasićenja stanja ranije tehnike. Žalbeno vijeće je u točki 35. pobijane odluke istaknulo da se zajednička obilježja suprotstavljenih dizajna odnose na elemente u pogledu kojih je dizajner uživao srednji stupanj slobode.
- 56 Tužitelj ističe da se sloboda dizajnera treba ocjenjivati s obzirom na sektor „fasadnih ploča za zgrade”. Stoga je osporavani dizajn uvelike uvjetovan funkcijama tih ploča. Ta ograničenja utječu na koncepciju površine ploča, koja nužno mora biti prilično ravna i općenito sadržavati igru linija i boja. Budući da je broj boja bio ograničen, kao i motivi „kada se radi s linijama”, sloboda dizajnera nije bila neograničena ili znatna. Prema tužiteljevu mišljenju, čini se da postoji određeno zasićenje stanja tehnike za fasadne ploče za zgrade s linearnim dizajnom. Stoga je sloboda kojom raspolaže dizajner fasadnih ploča za zgrade u najboljem slučaju bila prosječna.
- 57 EUIPO i intervenijent osporavaju tužiteljeve argumente.
- 58 Prema sudskoj praksi, stupanj slobode dizajnera pri razvoju određenog dizajna posebice je definiran zahtjevima vezanima uz značajke koje nameće tehnička funkcija proizvoda ili elementa proizvoda, ili dodatno zakonskim propisima koji se primjenjuju na proizvod. Ti zahtjevi dovode do standardizacije određenih značajki, koje postaju zajedničke dizajnima koji se primjenjuju na predmetni proizvod (presuda od 18. ožujka 2010., Prikaz kružnog promotivnog artikla, T-9/07, EU:T:2010:96, t. 67.).
- 59 U tom kontekstu sloboda dizajnera jest čimbenik koji omogućuje prilagodbu ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna, a ne samostalan čimbenik koji određuje udaljenost između dvaju dizajna koja se zahtijeva da bi jedan od njih imao individualni karakter. Drukčije rečeno, čimbenik koji se odnosi na stupanj slobode dizajnera može ojačati ili, *a contrario*, ublažiti

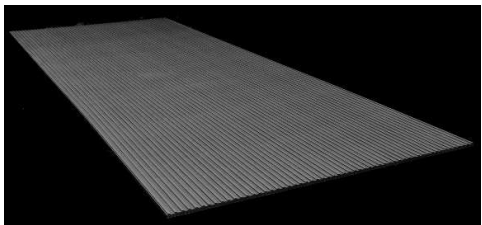
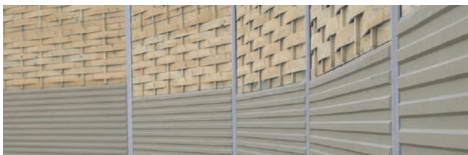
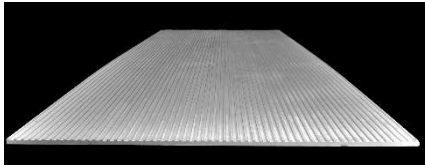
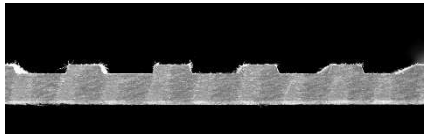
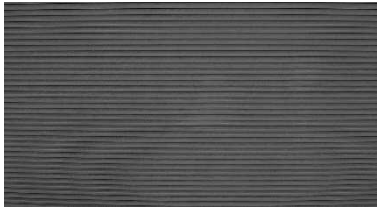
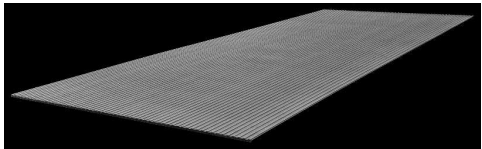
zaključak o ukupnom dojmu koji ostavlja svaki dotični dizajn na upućenog korisnika (vidjeti presudu od 6. lipnja 2019., *Motorna vozila*, T-209/18, EU:T:2019:377, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

- 60 Utjecaj čimbenika povezanog sa slobodom dizajnera na individualni karakter mijenja se prema pravilu obrnute proporcionalnosti. Prema tome, što je veća sloboda dizajnera u razvoju dizajna, to je manje vjerojatno da će sitne razlike između suprotstavljenih dizajna biti dovoljne kako bi se ostavio drukčiji ukupan dojam na upućenog korisnika. I obrnuto, što je sloboda dizajnera u razvoju dizajna više ograničena, to je vjerojatnije da će sitne razlike između dizajna u sukobu biti dovoljne kako bi se ostavio drukčiji ukupan dojam na upućenog korisnika. Drugim riječima, povećan stupanj slobode dizajnera ide u prilog zaključku u skladu s kojim dizajni bez značajnih razlika ostavljaju isti ukupan dojam na upućenog korisnika i stoga osporavani dizajn nema individualni karakter. Suprotno od toga, slabi stupanj slobode dizajnera ide u prilog zaključku u skladu s kojim dovoljno obilježene razlike između dizajna ostavljaju različit ukupan dojam na upućenog korisnika i stoga osporavani dizajn ima individualni karakter (vidjeti presudu od 13. lipnja 2019., *Informativna ploča za vozila*, T-74/18, EU:T:2019:417, t. 76. i navedenu sudsku praksu).
- 61 U ovom slučaju, kao prvo, valja utvrditi da, zbog razloga izloženih u točkama 35. do 54. ove presude, žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku u ocjeni time što je ispitalo slobodu dizajnera „ploča za građevinarstvo”, a ne onu dizajnera „fasadnih ploča za zgrade”.
- 62 Kao drugo, sam tužitelj smatra da je sloboda dizajnera fasadnih ploča za zgrade bila prosječna, što je žalbeno vijeće također u biti istaknulo u točkama 24. i 35. pobijane odluke u pogledu slobode dizajnera ploča za građevinarstvo.
- 63 Kao treće, ne može se prihvatiti tužiteljev argument prema kojem površina predmetnih ploča općenito sadržava igru linija i boja i prema kojem, „kada se radi s linijama”, sloboda dizajnera nije neograničena ili znatna. Naime, tužitelj ne dokazuje da ploče za zgrade, kao, uostalom, ni fasadne ploče za zgrade, nužno moraju sadržavati linearne crteže u obliku linearnih udubljenja i izbočenja, uz isključenje bilo kojeg drugog oblika ili boje. Ako se ne bi moglo isključiti da postoji takav opći trend u području dizajna ploča za zgrade, uključujući fasadne ploče za zgrade, ta okolnost ne može se smatrati čimbenikom ograničenja slobode dizajnera jer upravo ta sloboda omogućuje dizajneru da otkrije nove oblike i trendove odnosno da uvede inovacije u okviru postojećeg trenda (presuda od 13. studenoga 2012., *Antrax It/OHIM – THC (Radijatori za grijanje)*, T-83/11 i T-84/11, EU:T:2012:592, t. 95.).
- 64 Osim toga, pitanje slijedi li dizajn opći trend u pogledu dizajna relevantno je pogotovo za estetsku percepciju predmetnog dizajna i stoga može eventualno utjecati na komercijalni uspjeh proizvoda u kojem je on sadržan. Suprotno tomu, to pitanje nije relevantno u okviru ispitivanja individualnog karaktera predmetnog dizajna, koje se sastoji od provjere razlikuje li se ukupan dojam koji potonji ostavlja od ukupnih dojmova koje ostavljaju prethodno otkriveni dizajni, neovisno o estetskim ili komercijalnim razmatranjima (presude od 22. lipnja 2010., *Shenzhen Taiden/OHIM – Bosch Security Systems (Komunikacijska oprema)*, T-153/08, EU:T:2010:248, t. 58.; od 4. veljače 2014., *Sachi Premium-Outdoor Furniture/OHIM – Gandia Blasco (Fotelja)*, T-357/12, neobjavljena, EU:T:2014:55, t. 24. i od 17. studenoga 2017., *Ciarko/EUIPO – Maan (Kuhinjska napa)*, T-684/16, neobjavljena, EU:T:2017:819, t. 58.).

- 65 Uostalom, iako tužitelj tvrdi da postoji zasićenje stanja tehnike, dovoljno je utvrditi, kao i žalbeno vijeće u točki 25. pobijane odluke, da tužitelj nije konkretnim i relevantnim dokazima dokazao postojanje takvog zasićenja.
- 66 Stoga drugi dio jedinog tužbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

Treći dio, koji se odnosi na usporedbu ukupnih dojmova koje ostavljaju suprotstavljeni dizajni

- 67 U ovom slučaju dizajni koje treba usporediti jesu sljedeći:

Osporavani dizajn	Raniji dizajn
1.1 	
1.2 	
1.3 	
1.4 	
1.5 	

- 68 Žalbeno vijeće je u točkama 31. do 35. pobijane odluke ocijenilo da suprotstavljeni dizajni dijele sljedeća obilježja: (a) linearne ravne površine definirane su višestrukim paralelnim izbočenjima i udubljenjima; (b) paralelna izbočenja i udubljenja ravnomjerno su raspoređena po cijeloj površini; (c) istovjetna struktura strmih uzlaznih i silaznih strana koje spajaju udubljenja s izbočenjima; (d) istovjetan raspored uzlaznih strana prema izbočenju i silaznih strana prema udubljenju; i (e) slične širine između izbočenja i udubljenja. Stoga, prema mišljenju žalbenog vijeća, suprotstavljeni dizajni ostavljaju isti ukupan dojam na upućenog korisnika.
- 69 Kao prvo, tužitelj ističe više razlika između suprotstavljenih dizajna, koje ostavljaju različite ukupne dojmove, odnosno:
- kao prvo, osporavani dizajn sadržava mnogo više linija (izbočenja i utora) po jedinici površine;
  - kao drugo, osporavani dizajn ima izbočenja ili grbe koje suptilno izlaze iz ploča (2 mm), pod tupim kutom prema utorima od oko 100 stupnjeva, što stvara blago trapezoidnu strukturu, dok raniji dizajn nije imao takvu trapezoidnu strukturu;
  - kao treće, u osporavanom dizajnu ravne površine iznad izbočenja malo su manje u odnosu na dimenzije ravnih utora, u omjeru od oko 1/1,5, dok su u ranijem dizajnu izbočenja barem jednako velika kao utori (omjer 1/1);
  - kao četvrto, u osporavanom dizajnu visina izbočenja (2 mm) znatno je niža od dimenzija ravnih utora (12 mm), dok se čini da su u ranijem dizajnu izbočenja puno vidljivija;
  - kao peto, osporavani dizajn ima vunenu teksturu (vlaknasti cement) u kontrastnim nijansama sive, dok se čini da se raniji dizajn sastoji od glatke površine sterilnog izgleda, izvedene u zelenoj kaki boji, i
  - kao šesto, stvarni proizvodi na koje se primjenjuju suprotstavljeni dizajni jasno pokazuju da oni imaju potpuno različite dimenzije i mjere, s obzirom na to da su izbočenja ranijeg dizajna mnogo šira od onih osporavanog dizajna.
- 70 EUIPO i intervenijent osporavaju tu argumentaciju.
- 71 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, individualni karakter dizajna proizlazi iz ukupnog dojma o razlici ili izostanka „već viđenog” sa stajališta upućenog korisnika, u odnosu na skupnost postojećih dizajna, a da se ne vodi računa o razlikama koje su i dalje nedovoljno izražene da bi utjecale na ukupan dojam, iako nadilaze beznačajne pojedinosti, no uzimajući u obzir dovoljno izražene razlike kako bi se stvorilo nejednake ukupne dojmove (vidjeti presudu od 16. veljače 2017., Antrax It/EUIPO – Vasco Group (Termosifoni za radijatore), T-828/14 i T-829/14, EU:T:2017:87, t. 53. i navedenu sudsku praksu).
- 72 Usporedba ukupnih dojмова koje ostavljaju dizajni mora biti sintetička i ne može se ograničiti na analitičku usporedbu nabiranja sličnosti i razlika. Ta usporedba mora se provesti na temelju značajki dizajna koji su dostupni javnosti i odnositi se samo na stvarno zaštićene elemente, a ne uzimaju se u obzir obilježja, osobito tehnička, koja su isključena od zaštite. Navedena usporedba mora se odnositi na dizajn kako je registriran, pri čemu se ne može zahtijevati od podnositelja zahtjeva za proglašavanje ništavosti grafički prikaz dizajna na koji se poziva, a koji je usporediv s

prikazom navedenim u zahtjevu za registraciju osporavanog dizajna (vidjeti presudu od 13. lipnja 2019., Informativna ploča za vozila, T-74/18, EU:T:2019:417, t. 84. i navedenu sudsku praksu).

- 73 U ovom slučaju najprije valja istaknuti, kao što je to učinilo žalbeno vijeće, da dva dizajna dijele vrlo sličan oblik i sadrže slične elemente, koji su dostupni na usporediv način, to jest ravnu linearnu prugastu površinu koja sadržava više usporednih izbočenja i udubljenja. Nadalje, dojmovi proporcija između izbočenja i udubljenja, osobito njihove širine, koja se nalaze usporedno na površini, vrlo su slični. Naposljetku, struktura uzlaznih i silaznih strana koja povezuje izbočenja i udubljenja vrlo je slična.
- 74 Što se tiče razlika između suprotstavljenih dizajna koje ističe tužitelj, valja istaknuti da se prva do četvrte i šesta razlika, navedene u točki 69. ove presude, odnose na dimenzije, nagib i navodne proporcije različitih elemenata suprotstavljenih dizajna.
- 75 U tom pogledu, s jedne strane, budući da se zatražena zaštita odnosi na dizajne, neovisno o konkretnim dimenzijama proizvoda na koje se ti dizajni namjeravaju primijeniti, tvrdnje povezane s takvim dimenzijama nisu relevantne u okviru usporedbe ukupnih dojmova koje ostavljaju suprotstavljeni dizajni (vidjeti u tom smislu presudu od 13. studenoga 2012., Radijatori za grijanje, T-83/11 i T-84/11, EU:T:2012:592, t. 67.).
- 76 S druge strane, što je najvažnije, navodne razlike ne proizlaze dovoljno jasno iz usporedbe prikaza suprotstavljenih dizajna. Konkretno, dimenzije i proporcije osporavanog dizajna na koje se poziva tužitelj ne proizlaze iz njegova prikaza kako je registriran.
- 77 U svakom slučaju, kao što je to žalbeno vijeće pravilno istaknulo u točki 32. pobijane odluke, upućeni korisnik neće obratiti posebnu pozornost na točne proporcije između izbočenja i udubljenja ili pak na stupanj različitih kutova. Taj će korisnik prije obratiti posebnu pozornost na opći oblik dizajna i njihove zajedničke značajke koje u cjelini ostavljaju dojam sličnosti uspoređenih dizajna, to jest ravnu linearnu površinu definiranu vizualno analognim slijedom više izbočenja i udubljenja, slične strukture i proporcija, koje, iako različite, ne mogu spriječiti dojam već viđenog u točki 71. ove presude.
- 78 Točno je, kao što je to naglašeno u točkama 29. do 33. ove presude, da se proizvodi koji su stvarno stavljeni na tržište na koje se primjenjuju suprotstavljeni dizajni mogu uzeti u obzir kao primjer tijekom te faze ocjene individualnog karaktera osporavanog dizajna kako bi se utvrdili njegovi vidljivi dijelovi i način na koji će se oni percipirati. U tom pogledu valja utvrditi, kao što je to učinilo žalbeno vijeće, da se suprotstavljeni dizajni obično promatraju s određene udaljenosti, bilo da se radi o fasadama zgrada ili bukobranima. Slijedom toga, eventualne razlike u broju linija i omjeru dimenzija izbočenja ili grba imaju manju ulogu u ukupnim dojmovima koje ostavljaju suprotstavljeni dizajni.
- 79 Što se tiče pete razlike navedene u točki 69. ove presude, koja se odnosi na teksturu osporavanog dizajna, točno je da nije isključeno, kao što to tvrdi tužitelj, da se njegova slika br. 1.3., koja nudi bočni prikaz navedenog dizajna, može nakon osobito detaljnog ispitivanja protumačiti na način da prikazuje vunenu teksturu, koja ne postoji u prikazu ranijeg dizajna. Stoga, u nedostatku bilo kakve druge naznake u prijavi za registraciju, navedena slika može također sugerirati da je predmetna ploča bila izrezana, tako da bi se „vunena” tekstura koju ističe tužitelj također mogla na navedenoj slici činiti jednostavno kao blago naborane površine na bočnim dijelovima kao rezultat rezanja ili, kako to EUIPO tvrdi, kao jednostavni nedostaci u korištenom materijalu. Osim

toga, kao što to pravilno ističe žalbeno vijeće u točki 33. pobijane odluke, gornja površina suprotstavljenih dizajna jedina je vidljiva površina nakon što su ploče ugrađene na zgradama ili zidovima, tako da je bočni prikaz br. 1.3 bio manje relevantan.

- 80 U tim okolnostima, i kao što to EUIPO pravilno ističe, prikaz osporavanog dizajna, kako je registriran, i u nedostatku bilo kakve druge naznake u tom smislu u prijavi za registraciju, ne omogućuje dovoljno jasno otkrivanje navodnog postojanja takve teksture.
- 81 Uostalom, kao što je to žalbeno vijeće pravilno navelo u točki 33. pobijane odluke, upućeni korisnik vjerojatno je svjestan činjenice da tekstura površine ploče za građevinarstvo može ovisiti o upotrijebljenom materijalu i, slijedom toga, mogućnost upotrebe različitih materijala ne može biti dovoljna za stvaranje različitog ukupnog dojma.
- 82 Osim toga, što se tiče tužiteljeva argumenta koji se temelji na razlici u bojama suprotstavljenih dizajna, EUIPO je pravilno tvrdio da, s obzirom na to da je osporavani dizajn registriran u crnoj i bijeloj boji, svaka boja koja se koristi u ranijem dizajnu nije relevantna za njihovu usporedbu, s obzirom na to da nije zatražena nijedna boja za osporavani dizajn (vidjeti u tom smislu presude od 14. lipnja 2011., Sphere Time/OHIM – Punch (Sat pričvršćen na traku), T-68/10, EU:T:2011:269, t. 82. i od 7. veljače 2018., Šölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Zaharieva (Stalak za kornete), T-793/16, neobjavljenu, EU:T:2018:72, t. 67.).
- 83 Kao drugo, tužitelj tvrdi da je žalbeno vijeće počinilo pogrešku propustivši uzeti u obzir stvarne proizvode u kojima su suprotstavljeni dizajni ugrađeni ili na koje se trebaju primijeniti radi točnog definiranja ranijeg dizajna.
- 84 U tom pogledu valja utvrditi da je, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, žalbeno vijeće uzelo u obzir proizvode na koje su primijenjeni suprotstavljeni dizajni i način njihove upotrebe. Naime, primjerice, kao što je to istaknuto u točki 79. ove presude, žalbeno vijeće utvrdilo je da je gornja površina suprotstavljenih dizajna bila jedina vidljiva površina jednom kad su ploče ugrađene na zgradama ili zidovima, tako da je bočni prikaz br. 1.3 bio manje relevantan. Isto tako, u točki 34. pobijane odluke žalbeno vijeće istaknulo je da je upućeni korisnik dobro znao da se ploče za građevinarstvo mogu rezati od ruba do ruba kako bi se prilagodile veličini i obliku zgrade radi stvaranja homogene površine i da stoga nema razloga brojiti točan broj izbočenja. Ta razmatranja temelje se stoga na načinu upotrebe proizvoda obuhvaćenih suprotstavljenim dizajnima, s obzirom na to da to utječe na način na koji upućeni korisnik vizualizira navedene dizajne.
- 85 Stoga valja zaključiti, kao što je to učinilo žalbeno vijeće, da, uzimajući u obzir srednji stupanj slobode dizajnera osporavanog dizajna, taj dizajn na upućenog korisnika ostavlja ukupan dojam već viđenog u odnosu na raniji dizajn.
- 86 Na temelju prethodno navedenog, valja odbiti tužiteljev jedini tužbeni razlog i, posljedično, tužbu u cijelosti.

Troškovi

- 87 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje EUIPO-ovih i intervenijentovih troškova, u skladu s njihovim zahtjevima.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (deseto vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvo Eternit snosit će vlastite troškove kao i troškove nastale Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društvu Eternit Österreich GmbH.

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 10. studenoga 2021.

Potpisi